

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)
2. ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษาในเดือนเมษายน

2533 จำนวน 43 คน โดยการแจกแบบครบถ้วน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ก. แบบสัมภาษณ์ ซึ่งสร้างขึ้นเอง ประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป ประวัติการใช้ยาเสพติด ประวัติการบำบัดรักษา การกลับมาเสพยา สาเหตุที่กลับมาเสพยา สุขภาพอนามัย และผลการตรวจปัสสาวะ แบบสัมภาษณ์นี้ ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและความครอบคลุมในเนื้อหา แล้วนำไปทดสอบกับผู้ติดยาเสพติด ในหมู่บ้านข้าง อำเภอยาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่าลีซอ จำนวน 10 คน และนำมาแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะนำไปใช้ต่อไป

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจหาเสพติดในปัสสาวะ แบบ Enzyme Multiplied Immunoassay Technique (EMIT)

เครื่องมือและวัสดุที่ใช้

ชิลิกาเจล 60 จี

น้ำยาสกัด : คลอโรฟอร์ม 48 มล. + ไอโซโพรพานอล 2 มล.

น้ำยาพัฒนา : น้ำยาอิมมูโนโมเนียมคลอไรด์ ซึ่งเติมน้ำยาอิมมูโนโมเนียมเข้มข้น

เพื่อปรับให้เป็นค่าที่ พีเอช 9.5

น้ำยาแยก (Developing solvent): เอทิลอะซิเตต 8.5 มล. + เมทานอล

1 มล. + แอมโมเนียเข้มข้น 0.5 มล.

กรดเกลือ : ความเข้มข้น 0.1 นอร์มัล

น้ำยาฉีดพ่น (Spraying reagent) : น้ำยาไอโอดิโพลติเนต (Iodoplatinate spraying reagent) เตรียมโดยละลายแพลตินิคคลอไรด์ 1 กรัม ลงในน้ำ 10 มล. และละลายโปแตสเซียมไอโอดด์ 60 กรัม ลงในน้ำ 200 ซีซี. นำมาผสมกันแล้วเติมน้ำลงไปปรับปริมาตรให้เป็น 250 ซีซี.

ขวดบรรจุน้ำยาแยก (Developing chamber) : ขวดแก้วขนาด 120 ซีซี. ปากกว้าง

แผ่นสไลด์

กระดาษกรองวอตแมน เบอร์ 1 พีเอส (What man No.1 PS)

หลอดรูเล็ก (Capillary tube)

เตาอบ (Air oven)

เครื่องอ่างน้ำ (Water bath)

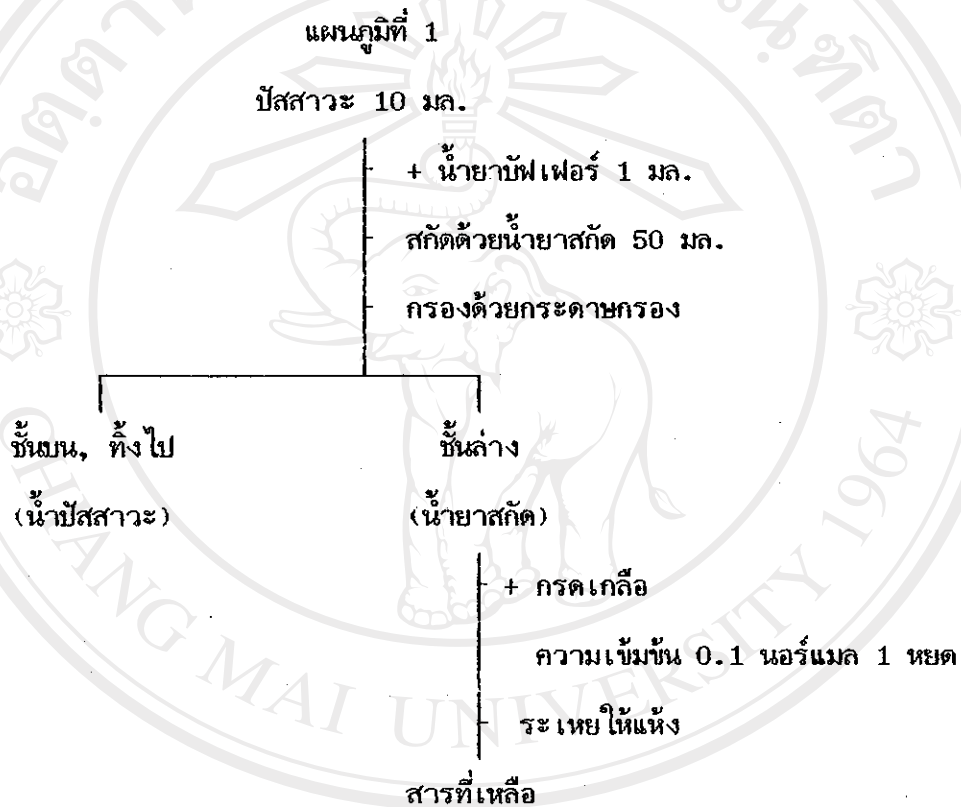
วิธีการ

การสกัดสารเสพติดในปัสสาวะเพื่อนำมาจุด (Spot) บนแผ่นมินิทินแลย์ ใช้วิธีการสกัดเช่นเดียวกับการทำในทินแลย์โครมาโทกราฟี ดังนี้

นำปัสสาวะ 10 มล. ผสมกับน้ำยาบัฟเฟอร์ 1 มล. สกัดด้วยน้ำยาสกัด 50 มล. โดยวิธีเขย่า 5 นาที ตั้งทิ้งไว้ น้ำยาจะแยกเป็น 2 ชั้น ชั้นบนเป็นชั้นของน้ำปัสสาวะ ชั้นล่างเป็นชั้นของน้ำยาสกัด กรองด้วยกระดาษกรองเอาแต่ชั้นล่าง

เติมกรดเกลือความเข้มข้น 0.1 นอร์มัลลงไป 1 หยด ระเหยให้แห้งบนเครื่องอ่างน้ำ นำสารที่ได้มาละลายด้วยเมทานอล 1 หยด แล้วจุดลงบนแผ่นมินิทินแลย์ เทียบกับสารมาตรฐานมอร์ฟีนและเมธาโดน นำไปแช่ลงในขวดปากกว้างที่มีน้ำยาแยกอยู่ 10 มล. ปล่อยให้ น้ำยาแยกซึม

ผ่านขึ้นไปประมาณ 6.5 ซม. จึงนำขึ้นมา ทิ้งไว้จนแห้งแล้วนำมาอบที่อุณหภูมิ 75 °ซ นาน 10 นาที เมื่อเย็นลงจึงฉีดพ่นด้วยน้ำยาไอ โอ โดแพลติ เนต (แผนภูมิที่ 1)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มีหินแลย์โครมาโทกราฟี

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

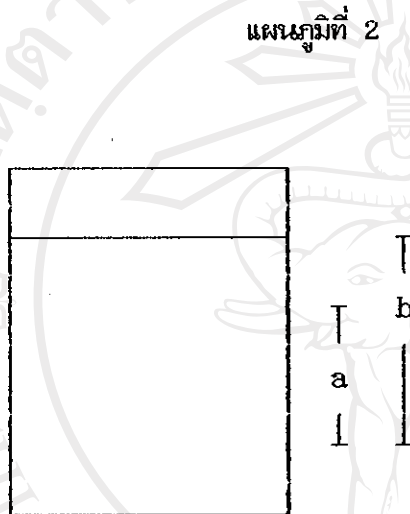
☐ มอร์ฟีน

☐ เมธาโดน

การแปลผล

ดูจากค่า R_f และสีของจุดที่เกิดขึ้นจากการพ่นด้วยน้ำยาไอโอโดแพลตินเนต

(แผนภูมิที่ 2)

$$\begin{aligned} \text{ค่า } R_f &= \frac{\text{ระยะทางที่สารนั้นเคลื่อนที่ไปจากจุดตั้งต้น}}{\text{ระยะทางที่น้ำยาแยกเคลื่อนที่ไป}} \\ &= a/b \end{aligned}$$

ค่า R_f และปฏิกิริยาการเกิดสีกับน้ำยา ไอโอโดแพลตินเนตของมอร์ฟีนและ เมธาโดน จะเห็นลักษณะการแยกของสารบนแผ่นมินิทินแลย์ โดยที่

- สารตัวอย่างที่ 1 และ 2 ให้ผลบวกกับมอร์ฟีน แต่ให้ผลลบกับเมธาโดน ในสาร

ตัวอย่างที่ 1 ยังให้จุดอื่นอีก 2 จุด ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะพบได้ไม่มีสสารของคนติดฝิ่น เพราะมี ไดเตอีนและแอลคาลอยด์อื่น ๆ ปนอยู่ด้วย

ข้อควรปฏิบัติในการเก็บปัสสาวะ

1. ควรเก็บทันที เมื่อสงสัยว่าผู้ใดติดเชื้อเสกติด
2. ภาชนะที่ใส่ปัสสาวะต้องสะอาด
3. ในขณะที่เก็บปัสสาวะต้องคอยเฝ้าดูอยู่ตลอดเวลา เพราะอาจมีการเติมน้ำหรือสารอื่นลง ไป ทำให้ผลการตรวจผิดพลาดได้
4. ปริมาณปัสสาวะต้องมากเพียงพอที่จะใช้ตรวจแต่ละวิธีได้
5. ควรนำปัสสาวะที่เก็บได้มาทำการตรวจสอบได้เร็วที่สุด หากจำเป็นต้องเก็บไว้ตรวจหลายวัน ควรเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 2-8 °ซ แต่ไม่ควรเก็บไว้นานเกิน 1 สัปดาห์

การวิเคราะห์ผลการตรวจ

1. การตรวจพบสาร เสกติดในปัสสาวะ จากการตรวจเพียงครั้งเดียวจะบอกได้แต่เพียงว่า ในร่างกายของผู้นั้นมีสารเสกติดอยู่ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่า ผู้นั้นติดเชื้อเสกติดหรือไม่ และร่างกายได้รับสาร เสกติด โดยวิธีใด
2. การตรวจพบสาร เสกติดในปัสสาวะ ดูจากการตรวจอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ จะช่วยบอกได้ว่า ผู้นั้นได้รับสาร เสกติดอยู่เป็นประจำ
3. การที่จะวินิจฉัยว่าผู้นั้นติดเชื้อเสกติดหรือไม่ จะต้องนำผลการตรวจปัสสาวะไป

ประกอบกับการตรวจด้วยวิธีอื่น ได้แก่

- การชักประวัติ
- การตรวจร่างกาย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษา ได้นำหนังสือราชการขอความร่วมมือจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เข้าพบสารธารณสุขอำเภอแม่แตง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขอความร่วมมือในการประสานงานกับพนักงานสาธารณสุขชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง
2. รวบรวมรายชื่อผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษา ปี 2533 จำนวน 43 คน จากศูนย์บำบัดรักษาเสพติดภาคเหนือ
3. ทำการอบรมใช้แบบสอบถามแก่พนักงานสุขภาพชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่จำนวน 1 คน
4. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ ตรวจร่างกาย และเก็บปัสสาวะเพื่อส่งตรวจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย (mean)

ระยะเวลาดำเนินการศึกษา

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง กันยายน 2534

สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา

บ้านห้วยน้ำดัง ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่